

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 584. Palagii Pap. II. Annus 7. Tiberii Imp. Annus 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

Hinc Gregorius. Moritur & his Tiberij Imperatoris
impostor in Palestina Simeonis ex Episcopo factis
anachoreta in quoque eius di cipulas misgitro lanchitare,
non impunis et eius declarauit a.

IESV CHRISTI

Annus 584.

PALATII PAP. II. TIBERII IMP.
Annus 7. Annus 3.

Vigilie festi oecumenici quartus Christi annus
domini secundum nota signatur: quod, die deci-
matrii Aprilis mobile martyrum sacerdotem Regis
Catholice Hispanias, cum etiam universitas Christia-
nae omnes concidit illico tunc. Gorodomque genere
Actu regum infante haec tunc corona noscitur pa-
nas resoluta gloriosam. De te hac actus primi domini
notoris ergo tempus certis nationibus conser-
vamus, quod namque a dñe natus euimodis insigni war-
nuntur diversi Domini nostri collocavimus: ali enim no-
men dñe regni ipsius decimo anno: nihil est pen-
sio pote obtemperare: ut enim filii ipsius festem
Regis qui valeat collucere.

Ite quae errorum illapsum in numerum apud
Ottionis fidem, accipit magis exploratum ex sydo-
nibus Acta, ex quibus patet anno frequenti habet
Lex glorio defuncti fabrigorum eius filium Rec-
tatores. Quo auctor his videtur respondere nota de
exercitu omnis Iustini Imp. dedicacione quis dicere
possit post illum, quem in istum anno. Et quoniam
tempore ipsius interpellis memendum, habet ad hanc
ignota Acta Synodalis Tolentini Concilii, quod cum
tabus dicitur anno quarto Recaredi Leonigili faci-
entis et eis numero hunc sit. A (utibz ponitur)
invenimus vigilius alpina (quicquid annos Domini
conspicimus oecumenicas nonne) piane habes, unde
italia in locis pietatis esse regnum anni si quae
potest omnibus qui bus confitemantur vides fiducia
Acta Synodalis de obitu Leonigildi, quod congerit: an-
no septuaginta. Cum vero ante annum Elaphius marty-
ratus coniunctum condit, virque hoc anno & non a
statim evidenter apparet.

Quod autem deducatur hoc ipsius extabulis astro-
nomico Ambrosio, ex quod hoc ipsum anno & non fer-
quenti congerit celebrant Pachate die, quo & mar-
tyrum submersione locum videti potest ex extabulis
hunc ferre, cum Attani, de quorum Pachate agitur,
nequam Catholicorum legibus subdenter. Si rem
leit sententia ex Symodibus (vix diximus) Acta af-
fert, hoc anno nec posita, nec ante contigerat potuisse
martyrium Iermenei Id. Cum enim vt dictum est an-
ni non etiam sicut pater suum a casu martyris visque ad
obitum pater etiam Gregorius afflueret, & aliquant par-
tienter anno ipsum Leonigildum esse defunctum:
nec illi affirmare, hoc anno S. Hermenegilum glo-
riosis columbariale martyrium. Hoc fatus de his, que
peccati tempus.

Quo vero precesserit, ex Gregorio Totonensi per-
manentium probandum factum à Græcis, qui à Ti-
berio in auctoritate venerant Hermenegilum, quem
Hermenegilum causa ceteratio ipse Rex par-
ticipat, sed non sicut pater illi, neque Le-
onigildum, dum papa Ieronimus imperator regnante milibus
vixit, ut scilicet reuenerat, commone exercitus can-

720

584.

c Greg. Tiro.
l. 6. c. 14. C.
l. 6. c. 18.

d Greg. dial.
l. 12. c. 31.
V.

CONSTAN-
TIA HER-
MENEGIL-
DI.

MARTY-
RUM HER-
MENEGIL-
DI.

SIGNA EX-
VINITVS
OSTENSA
POSTMA-
TYRIVM.

VII.
LEVIGIL-
DVSPERSE
QUITVB
ONTHODO-
XOS.

tunc quidem constat S. Leandrum atque Fulgentium frates Episcopos, Mausolum Archiepiscopum Emeritensem, Liciannum Catharinensem Antistitutam, Joannem quoque Gerundensem Episcopum, & ceteros. Sed ut quorum est et confessione memoria gloria, tropica excedet profequamus, dicendum de his singulis, primo mense de S. Leandro, de quo haec habet Iudiciorum 4: His namque in exilio sua peregrinatione composuit duas aduersari historiarum dogmata libri eruditio[n]e [sic] [litteris] scriptoriarum distinctiones in quibus rebus etiam syllo Ariana heresi confudit atque desigit impietatem, ostendens sicut quid contra solem habet Catholic[ae] Ecclesie, vel quantum distet ab eius religione vel fidei sacramentis. Exstet & aliud laudabile eius opus in eum ad seru[m] suu[m] infinita Ariano[rum], in quo propriae ratione dicitur, suas responsones apponit, hac desermis, quibus etiam exultans Leander per seque[re]s proficiliter intinxit: quibus quoque multissimi per fidem apostolam Vincentium Cesar[um] augustianum Episcopum vitiu[m] seu, aduersus quem alij quoque Orthodoxi Episcopi degenerarunt, at enim idem Indorus in Seru[m] Malacitanu[m] (edit. Antilles), colliga & feci[us] Licianni Episcopu[m] id est h[ab]itu ruru yu[m] aduersus Vincen[tium] Caesar[um] angaria[rum] ana riu[m] Episcopu[m] sic ex Catholico filio in Ariano[rum] praecepit fuit ad deuolum, &c. recentest alia ciuidem celebri[rum] virtutum monumenta. Porro Liciannum eius collegat Cat[he]ginaensem Episcopum exalit, pariterque peruenientis Constantinopolim, tradit Iudiciorum, ibique ab annulis existimatum veneno.

Sed audi de exalteante Ioanne Episcopo Gerundensi: Fuit isti [in]iqui Iudiciorum 4: neque Gatho, & prouincia Licianna Si[ci]lia ait aliam eum. Hui cum esset adolescentis, Confidet in eum opulenta p[re]terea, iisque Graeca & Latina eruditio[n]e nutritum, septu[m] denum anno in Hispania reveru[er]t[ur] ei, admodum tempore, quo maius Reg[is] Leuigindus Ariana heretici infanta. Hunc superius plus Reg[is] cum ad resanda heretici credulitatem compellaret, & hic camino resilevit, exilio traxit, Barcinone religans per de- canum multas iustias & perficationes ad Ariana perpessus est. Qui postea confidit monachorum, quod non deinde Reg[is] dicitur, via congregata a monachorum fructuata, scripti regula[m] ipsi monachorum profutauit, sed & condidit Deum in timentibus suis ne- cessariis. Adidit & in libro Chronicon ab anno primo in- flusio[n]um principatus quod ab annum eti[am] Maioritate Princi- pi[us] Romanorum, & quartum Recaredi Regi annum, his[torico] compotusque sermo velut re[ci]tatio historiam, hec de Ioanne Iudiciorum, qui inferius addit[us] de Maximo Episcopo Ca- farangaltano in eodem scribendis arguit etiam versat[us]. Scripti (inquit d[icitu]r) & brevi syllo his[tori]olam de hu[m]o, que a tem- poribus Gothorum in Hispania alta vita, historico & compotio sermo, ac perleuit illa. Sed & inter hos que admun- tamur, Eutropius Episcopus Valentianus, cuius idem la- cubrationes recuelet et

Florilige namque viu[m] sunt diebus illis Hispanie vi- ris valde disertis, aduersus quis certos Leuigindum hiscipep[er]t[ur] dissimus: sed nec ipsi satia exagis[er]at Catholicos in Hispania communiores, verum & Sueos haud pridem vna cum Rege (et dictu[m] est) ad Catholicam fidem conuictos a recta fiducia coegerunt quos ipsos (vt habent Acta concilii tretri Tolentani) Recredidus eus in regno succellos ad fidem Catholicam reuocavit, vt suo loco dicemus. Quomodo autem Leuigindus Sueos subegit: quare occasione comit regnum in- ualit, Indorus in Chronico Sutoriorum ita paucis o- stendit: Moris Eustachii filii in regnum faciunt, quem ad- lessentem Andic[us] omnipotens regis primus, & man- chiam saluum in manu alterius damnet: pro quo n[on] est ad tamen regis. Mox enim Leuigindus Gothorum Reg[is] Sueos ha[bit]u in- ferentes occidunt regnum, audacem deserte, atque eadem con- fuso, post regis honorem predicit[us] officio consecrantur. Sic eam o- portet, ut quod Regis fecerit, rufus ibidem ad alia congrua merita recipiatur pace[re]t. Regnum autem Sueorum de- trahit in Gostos transfert[ur]: quod magis anima centum digni- fex, hucusque Iudiciorum, reliqua de Leuigindio dicuntur anno sequenti.

Non Hermenevildi tantum sanguine illustrata est Hispaniarum Ecclesia, sed & Vincen[tium] Abbat[us]. Cet- nens enim hic maximam esse interrogavit ignorantiam Christiano Carthalo nomine per Vincen[tium] Cesar[um] Augustianum Episcopum (ut superius dictum est) no[n]no[n]que Vincentij In apostola Vincentio labefactus, & mortuus profusus sit Vincentius, aduersus Arianan blasphemiam ubique pugnare non defensus, qui ab Arianiis comprehensus, affectus verberibus, et detrac[ti]o[n]ibus in car- cerem dimisius vero tandem ab illis martyris coronam eidem insidentibus, ubi maiori spiritu ardore in Asia- nos inuenit[ur] eisdem cum cura Ariana heretici exagilis, ante feras monachos ab eisdem in iherib[us] crudelissime perpetuatis in Legione, vide dicimus mensis Septembris, qua die in Ecclesia Occidentali anni[ver]sa memoria celebratur. Sed ex Hispanis ad Gallias.

Eodem anno per Igidium Remensem Episcopum & alios collegas legatos compone fuit res Francorum: pace stabilita, ea conditione, ut post obtinuit Chilpericu[m] Childerbertu[m] ei heretis in viu[m] reno[n]e foderetur. ha- bens Gregorius f[est]i: Tanti boni audior qui existit, ipsi Igidius pacis conciliator clarus fuit his diebus Antilles: cunctis landis cecinit e[st]re egregie Venantios Fortunatus ba- veribus, quos ut dignum glorie tantu[m] virtuti monumen- tum hic tibi intrete reddimus:

A[lt]ilic[us] egregius reverenda culmen Igidi,

Ex eius meritis crevit honor gradus.

Sub auctor ingenio, compellor amato parente,

Laudibus in vestra proderat panem faciens,

Namque reu[er]s video tanto existet iaus,

Si solus tacet, qui quid virisque sonat?

Sel quamvis neguam[us] tu[us] eterni fasti,

Da veniam voto me voluisse loqui.

Exit in mundum gloriarum, sacra mortuus,

Et meritis propria fidelis in Orbe mica.

Clarior effulges, quam Lucifer ore crino-

lles fons radis, tu p[ro]sterni notes,

Nil lupus infido lato o[ste]r[re]s fidei omni,

Te p[ro]fere sacra pergit ille gemit,

Facundo eloquio calix degnata fundit,

Eccl[esi]a seru[us] te monit[us] domini,

Pontifex studio correcit[us] plebi bo[ri]s,

Ne tenebra noctis semita lucis aderit,

Candiderat verecunda avulsa deducit[us] verbi;

Qui satias ep[iscop]u[m] p[ro]li & ore gregis,

Præcepta implentat, non sola pane cib amittit,

Delicta capimus, qua[nt]a tanta verba ferme.

Vi gaudet corpus, cui matris os paratur;

Sic anima gaudet, si tua longus sonet.

Heresis te adest fortis te militi Christi.

Acquiri Regi que dedit atra[re]s tibi.

Qui pungit fons agri sermo colenter,

Et mandata Dei regit vobis segni.

Qui venit hu[m] exq[ui]t[us] defusus, ego[ne],

Hic recipit patrem, te resoult[us], iam,

Quia delicti tollit genitio in gaudio vertens,

Extincta remouit[ur] edis atra[re]s lare,

Pauper habere cibum, merita quoque nulla amittit;

Inuenit hic semper, qua bona quisque capi.

Consulit[ur] tribus generaliter omnium rurum;

Quo populi pater et, ut p[ro]sternit gera.

Hec ita: vita dom[ini] triuente, sapientia,

Atque futura mucis lucubra die.

hacdens Venantius Fortunatus: ex quibus profecto no[n] laudes tantum Igidi Episcopu[m] habet expellis, sed & eo r[ati]o[n]e, q[ui] bene prese[nt]at suis Ecclesiis Episcopatu[m] partes, quas debet explere, enumeratas. Verum quod ad ipsorum Igidiu[m] Rhenensem Episcopu[m] spectat, nouissimum prius haud adeo suile felicitas, dum Gregorius Tuorenus illu[m]stratus de his dicendom inferias hoc loco.

Quer[itur] vero his diebus accidisse item Gregorius tra- dit, iam dicimus: oboratum enim libi est[er]e occasionem ad Chilpericu[m] Regem scribend. hoc anno, ut fures libera- ter a morte, quib[us] foliag[em] ingens perpetrat[ur] mul- citando ab ipso Rege erant, ipse docet his verbis illis die- bus basilica Sancti Martini a furibus ista fuit, qui poneat

alio loco in opere tunc, quae super tamquam causidam
ab aliis excedente per nos, fratrum virorum sunt ingredi,
opponentes modum aut arguitate & palloriam blosis ex-
tempore ut nos invenimus: sicut antea sepe ceterum pedem
procuravimus, sed virum sancti videlicet
secundum eum, cum ad eum manefactus esset tertius. Nam
impetraverat eum et rite parvulus, venientem, ario
einde & rite acutum invenit, sicut pater opere fortior
operatur, ario si alio loco agitur communius &
a rite fuit extitit. Quod cum Regi Chilperico nuntiatus
est, ut pater alio loco rite, ario pater proficeret, tunc
procurauit ut rite in loco mortuorum, qui rite
navigaret post eum vita, sicut deputatus est episcopum
legi procurare transiit, rite non accutum, ad que
navigaret rite, & incutitur. Quod illa beatae su-
cunctorum patrum vero, qui dicitur fuerat, statio-
nem amplexus, rite factus est praepos. hunc Gre-
gorianum regem & denuo in anteriuslitteram faceret o-

ne Greg. dial. 1.3. c. 36.

Pot faciemus idem auctor dicit ad illo scriptum
separatum ut eum ad Deum trahatur, quos hoc Chil-
perico nemo tenet obitum contigit, & nuntiat Ferre-
um Episcopum Vescovilem magistrum (yanus) fanticum
rati, qui a proprio reliquo monumento, libro
dicitur episcopu[m] in Soloniu[m] Ar[meni]a[rum] locutorum. Sed &
evidenter exhortans eum illis tradidit Episcopu[m] En-
gagelensem, & cum laudare & vice admirari im-
pudentiarum virtutis in honorem signorum qui idem
adserit, ab aliis libello conscripsit. His
igitur & Dominiu[m] Cernonianum Episcopum ex-
quidetur a misericordia virtute conspicuum. Quo s-
eniori loco functione casibus, quem appellant
Martyrion, haber certis dies, quibus ex hoc
modo discierent, allec ipsos anniversarii cultus me-
moraverunt. Reperiuntur etiam hoc eodem anno ad
eisdem premisum vocatis Maurus Abbas, anno
evidenter cum in Gallias ducta quadraginta primi
in eis gelas prefecerat, et historicu[m] style. Faustus
nauiculus quibus dicitur, ait, ex scribens ad Bonifacium
cum eiusdem omni, qui pot hancitum Gregorium
particulariter Ponit, xnumne.

Hic anno, item impli[ta] in Indictione secunda, in
duo rem loci invenitur, quarta Nona Octobris
Regis Protagori anno sum Longobardorum af-
filiandi, post fidei cum illo in iunctu, intercedendo
principalem remittit, & temperante Tiberio peti-
tum, legi Conflantinopolim Honoratum
Nominem, cuius Gregeorium duxit omnium Apocletum
bi tempore imperatorem agentem, his iugeras dedit.

Pelagi Episcopus diu filii Gregorio-
neratus diaconus.

Quia possum, qui necessaria fuerant, per Honoratum No-
tarium in eam marindis artigium comfratre & coepiscopo
subiectus idem mentem tuam direximus: Ut quia in illo par-
ticipauimus quique nos, cum vero globo domini Decio-
rensis, q[uo]d auxiliare nra fidei atque omni informare:
in finibus in die curat, post datus nobis a persida Longo-
bardorum, ut contra proprium insursum, & nadu-
latur, ut in eis insuffiri. Prudens autem frater Seba-
stianus quod velipermis, vel qualis apud nos, se fugi-
erat fortis curat, ipso patru[m] i[ur]atione cognoscere. Quis
nam unius in nobis in existenti vel pericula rotu[m] ita
fuit, ut hunc loco se fugeret.

Levi monachus & tristis patet, quomodo nostri cele-
ritate, in favore neptis, quae a bis coniuncta est effigie
Reipublica, nam a Deo prima in corde principis inffuerat, ut insi-
tem in oratione, in famula Longitatu[m], & super illam a
etiam aliam Magistrum in monte, & unum Duxem digne-
tatem, in omnibus angulis constituta: quia maxime
punctum in eis praeceps, & raudita resistunt. Et Ex chro-

ni: ut nullum possentibus rendet um facere: quippe qui nec ad il-
la partes calid[er]as endas se ostendit p[ro]p[ter]e fuisse & impervi ergo illi
Deum no[n] raro[rum] est periculi subiectus, antea si in nefandissima
genti exercitulica que adhuc a Republica detinuntur, Deo fisi
cant arvo[rum] quod dicitur: raudulent o[ste]ri copare. Presbyterum autem
ad nos transmiserit Deo inuenire: testime quid & in monasterio
tu, & in opere, cui cum prep[ar]atione, necessarius esse omnino co-
gnoscitur. Data quo[rum] Nonarum, Octobris, in diectione tertia. At
quisnam sit h[ab]et presbyter monasterio p[ro]p[ter]o s. Gre-
goriu[m] adeo necessarius, ex eisdem Gregorii scriptis &
rebus gelibus talis possunt intelligere. Etenim quem fe-
cim duxerat Maximianum presbyterum, eum enim his
puto ex causa a Pelago invenitus G. egorius Romanum
redire precepit: hunc ipsumnamque Conflantinopolis ab
eo dimisum constat. Cui & quid accidet Roman redi-
unt, cum mare Hadriticum nauigare tunc narrat idem
ipse Gregorius:

Nec hor sibi sumpto, quod omnipotens Deus super Maxi-
mianum famulum suum, nunc Syracusum Episcopum, tunc
autem mei monasterij Parenti dignatus est mensura mirau-
lum. Nam dum in urbe l'omisificis me in Constantiopolitana
vix Pala, io respondi: t[em]p[or]e lefisti eis de e[st] irrem, illa[us] a me in eum
venerabilis Maximianus, obstat ex gente cum fratre b[ea]t[us] v[er]e
n[ost]ri. Quicunq[ue] ad mea ira mea metu Romam redire, & se mari
Hadriticu[m] nam[us] expedita de rebus in me, in familiabilis ordine ne ar-
mato morando erga se condicione qui adiungunt, omn[is] po[te]ntia
Dei & tram cognoscit & pratamat. Nam cum in eorum m[ar]ti
venientem nominatissimum electu[m] fluctus essent, ex haec clavis
perditis, arbor obcessis est, relata in undu[m] procela, totamque rade
nauta quatuor, n[ost]ris fiducia[bus] domini fuerat sua compage
diffusum. Similis itaque patrem in eis intravit mare, atque e[st]
ad superiores tabulae impetus nascens, ne & non tam natu[m] in-
tra vnde, quoniam unde iam intra nautas esse videntur.

Tunc in eadem nau residentes, non iam ex morte vicina, sed
ex ipsa eis premita ac risorte turbatoe non solum pacem de-
derunt, sicut ipsi & tanquam empatoris accepissent, Deus se fin-
guli commandantes, vi eorum animas benignas suscepit, quoru[m]
corpora in tam paucam morte traxerat. Sed omnipotens Deus,
qui eorum mentes mirabiliter terret, eorum quoque vitam mi-
rabiliter seruat. Nam dibus olo[rum] nauta calid[er]a m[ar]i q[ua]d superiores
tabulae aqua plena; iter propinquum peragunt, etiamque novi ante-
die in Corinthonis castri portus delata est: ex qua extensis o-
mnes resoluuntur, qui cum prestito venerabilis vno Maximiano
navigabantur, sumque post eis ipse quoque sanguis egreddi, mox in
eisdem per suu[m] profundata nauta dimicari est: ac scilicet egredien-
tibus, prapondere subea[re]tene carus est: & quia plena ho-
minum in pelago aqua portanteras aqua natu[m] erat, Maxi-
miano cum suis fratribus recedente aqua sine homini ut in
proxima valle pertinet. Et hunc omnipotens Deus offensores, quia
hunc onus suu[m] suauiteretur, que ab hominibus vacua
& derelicta super aqua non potuit manere, h[ab]etens Gre-
gorius: Ex quibus intelligi patet perfecisse v[er]um, ut
pi[us] Christiani peregrinantes nautigantque secum fer-
rent lacrimillam Eucharistiam, ut vidimus olim a S. Sa-
tyro S. Ambrosij germano factum, atque ab aliis suis
locis habetur expressum. Porto quod ad Maximiani te-
ditum spectat, plane erat Ioannes diaconus, cum &
S. Gregorius Conflantinopolis Roman rediisse vi-
detur afferre. Quod autem pertinet ad Longobardum
statum dicimus anno sequenti. Qui g[ra]m[mar] a Pelago
monasterio praefectus fuit Maximianus, hunc ipsum le-
cundum ordinem monasterij Abbatem sive, succe-
sse que Valentio, sive Valentino, superioris eiusdem Gre-
gorii testificatione diximus dictum vero Valentini his
dieb[us] defunctum esse ex successori suffectione possuimus intelligere. Exstet hoc anno Tiberii Imperatoris se-
xto, ex quo cum Iustinio regnare coepit, data episcopatu[m]
pa[ro]p[ter] Acanthum Episcopatu[m] in Gallia, qua re[git] eum,
et suades Francorum Regibus open ferre Romana Ecclesie[bus]:
longobardorum: atque a confederatione eorumdem Longobardorum recede-
re. Accepimus eam cum aliis monumentis ad Ecclesiasticos Annales spectantibus a Nicolao Fabio Partieni
viro insigni. Sicut in iste habeat.

Anni Eccl. Tom. 7.

H. 3. Di. & 5.

* Auxilio Episcopo Arelatenus, de quo sa-
perius.
PELAGII
PAP. E AD
AVXA-
NIVM E-
PISC. EPI-
STOLA.

* & sicut proxime à vobis scri-
bitur.
* debetis

Dilectissimi fratres Auren & Pelaugii Viri Rome.
Laudanda tua; charitatis vota relegamus, quod ut te, misericordia nostra obsecrare, ad nos venire voluisse significat. Luctemus enim propter alterum & fratrum tuum sumus semper in Damasco, remanentes profecti corporales & antiquiores partes & ipsos quae sibi inuenimus Apostolos. Sed dum tua desideria, canentes quod ipsi obsecravimus explices, mirari sumus minus te illud, quod ipsi obsecravimus exequuntur attendisse. Si enim mendo-
remus alienum indicatus habemus, sed pacem sedis Apollonicae condicione regere Ecclesiasticam moderamur predictas; cur non & tristalationes nostras, & temporales angustias charitati compositione gemini, scientes duno per Apostolum nobis com-
mandari, vi nos inducere diligamus, ut nostra in iustis nostris portemus, ut quotiens fratrem quicunque visum, nos trahamur domi-
pene in conspectu vestro tantum sanguis innocentium si offisi, ita facia violentia altaria, ita Caribolis Fides, abhorsatur infideliem. Nominis & nos quod temporalia nisi flagella finit ad probatum, sicut de celsis confundimus inseparabilem, & proximum vobis sicut scribitur, Dominum noster de tribulacione dandum, quis qui mequeretur agant, exterminabunt, & immixti Dei noxi et extinxantur, sicut sumus de his: & genere alteri perirent gentes de terrae eis. Propter quod nos decursum, qui illi Cariboli membra estis Ecclesie, vni cor-
poris vni capituli generatione continuata, nominis quibus vni-
uersitate velut, pacemque nostra pro ipsa spiritu sancti unitate concurrit. Nec enim ex diuinis oculis omnium nisi magna diuina prouidentia admittimus diffidimus, quod vestris Regis Romano Imperio in Orthodoxa Fides confessione fuit famis: ut illi. Vbi charis frater, se dico Regibus vestris amandis nos vestris fe-
data diuina, charitatis vestre circumsentias arguitur, qui illi & in fide & in conspectu vestro sacerdotis sic * denotu fuadre talia aut negligit, aut differit. Sacra ante reliquias, quae & tua charitas, & gloriosissima filii vestri patris dargenda: cum coherentib[us] sanctificatione transfiguratio[n]is. Propter quod nihil omnino admitemus, ut quod ad virtutem queritur, etiam templa a politione gentium liberari, in quantum vobis est pos-
sibile scismet: & vestra Reges restituere scidetis, quatenus ab amicis, & connubio nefariorum huius Longobardorum fautorum se praoficiat segregate festinat, ne dum illarum raudacis tempus adveniat, fure & celere fieri diuina misera-
tio[n]is confidimus, & etiam etiam illic inveniuntur esti parti-
cipes, quia scriptum est: Non solum qui ea faciunt, sed etiam qui conseruent facientibus punitos. Deo te in omnibus cito-
diis charmone frater. Daram. Non. Octob. Imperante domi-
no Tiberio Constantiopolis Anglii, anno VI. Cofessum est anno Regum. Sic. V. C.

I E S V C H R I S T I

Annus 585.

PELAGII PAP. II. TIBERII IMP.
Annus 8. Annus 4.

L
C R E A T U R
R E X L O N
G O B A N
T H A R I T

¹ Paul. dia-
con. de gr.
Longob. lib.
p. 3.

II.

Adest annus Domini quingentesimus octogesimus a quinque, in dictatione tertiis: quo Longobardi cum per degeminam sine Regis labore duabus excidit, regimini eiusmodi sine capite tam peritae, initis vna con-
fusis. Regem vtante cravat, dealebatque ex omnibus Anchabitvernum barbarum nomen nimis apertum cognomini Flauij lenitate delinuit. Sed audi Paulum diaconum de Longobardia Republica hoc modo compofita ita narrantem. At vero Longobardi cum per annos decem sub potestate Ducum sufficiunt, tandem communem confitentiam Antebitis Cleophris supra memorati Principis filium Regem habi flatuerunt: quem etiam ob dignitatem laureo appellarunt, quo prexamine omnes, qui postea fuisse Longobardorum Regis, feliciter vbi sunt.

In hanc diebus ob restorationem regni, Dux gratiuncula, omnis subiectio sua meditatem regalis vobis tri-
buanit, ut esse possit, unde Rex ipse & qui ei aderant, emisque ob-
sequios per diversa officia de dicti alerentur, populi tamquam agricola-
ri per Longobardas bosques partinuntur. Et sane hoc mirabilis in-

regno Longobardorum, quod nullus erat violentia, nulla flau-
bantur iniuria, nec aliquem iniuste angariabant, neminem pa-
labant, non erant iusta, non latrocinia, vniuersi queque facili-
simum sine timore pergerat. hoc Paulus: sed Longobardus & ipsi sicut genti nuncum fauunt in ita ceteri, qui hoc tempore vivere, praefectum vero Gregorius Papa, quif-
pe ob ingentem ab eisdem sceleris perpetrata ipsos Longe-
bardi gentes nefandissimum nominat, compluraque de istis refert, que contraria omnia illi, quia a Paulo narrantur, esse non continentur.

Sed qui statu res Romane hoc tempore fuerint, quas Pelagii Papa adeo visitum deplorat, perquirendum est. Accidit fane a Deo mirandum prodigium, vt & absq[ue] auxilio Constantiopolitam Imperatore (vt expectabatur) accepto tamen Roma subficitur, non quidem hu-
mano fulta prefidio, sed (quod Gregorius liberte profi-
ctus) defida Apollonica p[ro]tectorio. Inter alia administratio-
ne digna que accidunt, virtute Petri humiliata est bar-
barica vis, arce flava noua miraculo noui Regis fer-
re ceruis, adeo vt & ad eius limine donum misteri di-
uinitus cogeretur. Sed audi tem gressu[us] g[ra]m[ma]t[ici]us[us] à S. Gregorio in
Epitaphio Theodosium ha narratam.

Benedictionem (inquit) S. Petri Apolloniu clausu a sacra-
m[en]to eis corpora transfigi, que videlicet clavis basi ejus collata
quod narro, morari. Dom[us] eam quidam Longobardorum, cui
tame ingressus in Transpadana partibus, inveniens quis S. Petri
clavis est dislocavit: sed pro eo, quod audeat visitare, facta clavis illa aliqui alii volentes, edicis cattulam, ut caminaretur: qui
mox cattulam, iam que eas per portas mittere valuit, arreptu-
perforauit, sub in extremitate cattulit, admodum hora defunctus es-
tit. Et dum illi Rex Longobardus quidam ait, ait mulierum
homines adfert, & is qui se percutit, seorsum mortuus, clavis
sua vero haec sicut in terra sita: sed illi est omnium rebem-
tissimum timor, ut tandem clavis de terra levare nullus profes-
seretur. Tunc quidam Longobardus Catholico, quod sicut clavis
etiam etiam sicut dedit: Mutilatus namque vocatur ejus,
atq[ue] ipsi hanc clavem de terra: Antharit vero procedit mala-
cium aliis aureas claves fecit, atq[ue] cum ea paniter ad simile
memoria praedicta est mens transfigurata, indicans quae per eam
miraculum contingit, huc quod Gregorius. Sed quod per
clavem possitlo designatur, velut hieroglyphicis quibusdam notis (quas tamen cum heret Regis barbaris
non intellexi) illius significatum fulle, posse ex eius
certo interpres affectare, non tamum a Longobardis Ve-
bem expiandum, sed ipsos omnem cum sua ditio[ne] Romano
Pontificis patruos. Vnde merito his diebus Venatio[n]is
Fortunatus laudes celebrans Apolloniu Petri &
Panth, inter alia de ipsis magnifice decantata, et plorato-
pactio[n]e, o[mn]iis munientib[us] Vebem, hos habet versus:

A facie h[ab]ili duo propugnacula praemittit,
Quo fata tigres Frib[us] op[er]at Oris habet.
teflamur id ipsum S. Gregorius, de his, que ipse expe-
riuit, certam fidem faciens. Sed haec modo fatis, laudat
in Hispaniis geflas emigrandas, mobilitas nos prouo-
cavit: gemitum.

Hoc annos, qui sequitur primus a martyrio Herme-
negildi, cuius pater in felsi Lemigil d[omi]n[u]s, subactis eis-
siden[t]iis, in Aricanum hec[em] reuocatus, post perfec-
tionem Ecclesie ex hac vita m[ir]acul[us], proter[us] illi, qui
anno superiori fuit dicta de martyrio Regis exprimit
pater in Actis Tolentini Concili, ex quibus constat hoc
anno filium eius Reccaredum regnare expiisse. Atq[ue]
cereris a via[m] fumatur: nam in idem Actis Aera sex-
centima vigesimali prima annus quartus eiusdem Regis
numeratur: verum in Isidori Chronico Aera sexcen-
tris trigesimali obitus Leuwigildi & Reccaredi
ingressus in regnum inquit legatur: quod nullo pen-
simo modo contineat po[en]ta.

Quod vero ad finem eiusdem Regis pertinet, ambo
Gregorii suorum temporum scriptores eundem faci-
pmententem decepisse ex hac vita tradidit: etenim de
Leuwigildi obitu & Reccaredi successione habet illis S.
Gregorius Papa d[omi]n[u]s Lemigil, oborta agricandus, ad extre-
mam peractus est. Et Leandro episcopo, quem prius velhonestus
fixerat,